

andet Thing — ſom nærmefl har ladet ſig beſtemme af den Høiſning, ſom Miniſteren har indtaget. Da Stillingen nu er ſaaledes, have vi den Anſkuelse, at det efter hele Situationen tør antages for at være ſaa nogenlunde ſikkert, at Landſthinget ikke let vil indlade ſig paa at gaae ind paa yderligere Forandringer, der ikke alene maaffee kunne ſkaffe Lovens Modſtandere, ſom den ikke hidtil har havt, men mulig ogſaa ville styrke den Modſtand, ſom den meget ærede Miniſter har gjort imod Loven. Hvad alſaa Fleertallet og Mindretallet ere uenige om, er om Betydningen af de Forſlag, ſom Mindretallet nu har ſtillet, idet Mindretallet tillægger dem en ſaadan Betydning, at det ikke vil tilraade at vedtage Loven uden diſſe Forandringer, medens Fleertallet ikke tillægger dem en ſaa ſtor Betydning, men mener, at Thinget, uagtet det ikke opnaaer i alle Henseender at faae Loven vedtagen i den Skikſe, det egentligønſter, dog bør vedtage Loven. En Udvikling af de Grunde, ſom Fleertallet har for ſin Anſkuelse, troer jeg imidlertid, det vil være rigtigt, at jeg opſætter, indtil Mindretallet har udtalt ſig, og jeg ſkal derfor i Dieblillet indſkrænke mig hertil og ſetere udbede mig Ordet igjen.

P. Olsen: Jeg er ganſke enig i, hvad den ærede Ordfører nu udtalte, nemlig, at Vedtagelſen af nogetſomhelſt af de ſtillede Endringsforſlag vil være det Samme ſom, at Loven ikke kommer ud i denne Samling. Ordføreren erklærede ogſaa, at Fleertallet i Udvalget er enig med Mindretallet i, at Loven, ſaaledes ſom den nu foreligger, i Grunden ikke er den Lov, der udgik fra dette Thing, men jeg kan ikke være enig med ham i den ſidſte Betragtning, han gjorde gjældende, nemlig at Vedtagelſen af de her ſtillede Endringsforſlag i en væſentlig Grad vilde styrke den Modſtand, ſom den høitærede Miniſter har reift imod Lovforſlaget. Denne Betragtning troer jeg ikke holder Stil, navnlig derſom den ærede Miniſter ikke, hvad der jo imidlertid kan være muligt, ſkulde have forandret ſin Mening meget beſtydeligt, ſiden Loven blev behandlet her i Folkethinget, thi, derſom jeg ikke hviſter meget feil, er der ikke her vedtaget en eneſte Beſtem-

meſe i Loven, ſom den høitagtede Miniſter har ſat ſig imod. Derfor kan jeg ikke troe, at Vedtagelſen af Endringsforſlagene ſkulde styrke den Modſtand, men Modſtanden behøver forreſten ikke at styrkes, thi den er viſt ſtor nok iforveien. Derimod er jeg fuldkommen enig med den ærede Ordfører i, at Vedtagelſen af Endringsforſlagene i en ganſke væſentlig Grad vil styrke den Modſtand, ſom er reift imod Loven i det andet Thing, men jeg er mig ogſaa fuldt bevidſt, at jeg hellere vil undvære Loven dennegang end have den i den Skikſe, hvori den nu foreligger, medens jeg dog ikke vil overtale et eneſte Medlem til at følge mig med Henſyn til denne min Betragtning, naar de troe, at der alligevel kan udrettes noget Godt ved Lovforſlaget i den Retning, det tilſigtede, da det blev indbragt her i Thinget. — Jeg ſkal nu forſt vende mig til de af mig ſtillede Endringsforſlag og begrunde, hvorfor jeg har ſtillet dem. Jegønſter dem betragtede ſom en Heelhed, ligesom jeg betragter ſamtlige de Endringsforſlag, der ere vedtagne i Landſthinget, ſom en Heelhed, og jeg ſkulde ikke have forſøgt at ændre noget enkelt af dem, derſom de ikke netop forelaae i den Sammenhæng, hvori de foreligge. Endringsforſlaget under Nr. 1, ſom jeg alene har ſtillet, gaaer ud paa, at Ordene i § 1: „Odenſe og Aarhus“ ſkulde udgaae, hvorved Loven i dette Stykke vilde komme til at lyde, ſom den lød, da den blev indbragt i Folkethinget, og ſaaledes ſom Fleertallet i det nedſatte Udvalg foreslog at vedtage den. Derimod foreslog et Mindretal dengang at indſætte, at Examen ſkulde afholdes afværlende i Odenſe og Aarhus, og man grundede detteønſte paa flere Henſyn. Det ene var, at det vilde være en Væmpelſe for Examinanderne fra Seminarierne, ſom underkaſtede ſig Examen, at de ikke ſil ſaa langt at reife, og et andet Henſyn var, at man ved at lade en ſaadan Examen afholdes i forſkjellige Egne af Landet vilde vække nogen Interelſe og virke oplivende og befrugtende paa den Befolkning, der kunde overvære en ſaadan Examen. Hvad det Sidſte angaaer, troer jeg ikke, det har nogen ſtor Betydning, idet jeg ikke antager, at ſaabanne Examiner ere af den Natur, at de kunne vække almindelig Interelſe og end min-